

Handlemuligheder

Transportministeriet (TRM) har bedt om ejerkredsens bemærkninger til ledningsejernes kommentar. Det er ministeriets opfattelse, at der i anlægslovsforslaget, som planlægges fremsat 16. januar 2016, må tages højde for ledningsejernes bemærkninger

- **enten** ved at ledningsomlægninger udføres parallelt med anlægget af banen – dvs. efter der er truffet anlægsbeslutning – med en deraf følgende forsinkelse af anlægget fra slutdato 2021 til 2023 eller 2014,
- **eller** ved at der gives ledningsejerne garanti for, at udgifterne til ledningsomlægning vil blive refunderet inden for en ramme på 500 mio. kr., hvis banen ikke anlægges.

Hvis ministeriets anbefalinger ikke følges, er den tredje mulighed at fastholde pålægget til ledningsejerne om omlægning før anlægsbeslutning – men uden at give dem en garanti for refusion af udgifterne.

Lovgivning og vedtægt

Vejlovens regler om gæsteprincippet for ledningsejere omfatter også letbaneanlægget. Efter vejloven betaler ledningsejeren for omlægning af ledninger, som er nødvendiggjort af arbejder, der **iværksættes** af vejmyndigheden (her kommunerne på Ring 3). Vejmyndigheden har pligt til at koordinere planlagte arbejder mhp den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse både for ledningsejer og vejmyndighed.

Twister mellem en kommunal vejmyndighed og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal afgøres af transportministeren.

Efter vedtægten for letbaneselskabet HL skal interessenterne godkende væsentlige ændringer enstemmigt. Det fremgår af vedtægten, at såfremt finansieringen af store uforudsete udgifter ikke kan rummes inden for interessentskabets langtidsbudget, må HL over for interessenterne rejse spørgsmålet om, hvorledes interessenterne (ejerne) ønsker ekstraomkostningerne finansieret. Interessenternes beslutning herom kræver enstemmighed.

Vurdering

Det er sekretariatets vurdering, at der som vejloven er formuleret, næppe er grundlag for at pålægge ledningsejere udgiften til omlægning, før det er besluttet, om banen skal anlægges. Hvis HL fastholder et pålæg om omlægning før anlægsbeslutning uden garanti for refusion, kan det forudses, at ledningsejerne indbringer spørgsmålet for transportministeren. Da ministeren er medejer af HL kan han blive inhabil og må i så fald overlade afgørelsen til en anden minister.

Det må anses for sandsynligt, at ledningsejerne vil få medhold i en klage. Ledningsejerne omfatter DONG og Energinet.dk, som ejes af klimaministeriet og 3 ledningsejere i kommunalt regi. Det vides ikke, om der er andre end interessentkommuner blandt de kommunale ledningsejere.

Hvis HL imod transportministeriets anbefaling fastholder pålægget til ledningsejerne uden garanti for refusion, kan det forudses at ledningsejerne klager. Da et sådant pålæg – hvis ledningsejerne ikke klager eller ikke får medhold i en klage – potentielt kan indebære en risiko for at HL må udbetale erstatning med

op til 500 mio. kr. til ledningsejerne må HL's reserver kunne rumme denne risiko – hvilket igen vil sige at en beslutning om pålæg kræver enighed i ejerkredsen.

Konklusion

Der er herefter efter sekretariatets vurdering alene mulighed for enten at følge TRM's anbefaling eller at sagen udsættes på mulig afklaring med ledningsejerne. Det kan imidlertid indebære, at fremsættelsen af anlægslovforslaget udsættes.

Det bemærkes, at da regionsrådet behandlede sag om afgivelse af hørings svar til lovforslaget var problematikken om en potentiel risiko i størrelsesordenen 500 mio. kr. ikke kendt. Såfremt regionen skal tage stilling til et forslag om at fastholde pålægget til ledningsejerne uden garanti for refusion af forgæves afholdte udgifter må det kræve en fornyet behandling i regionsrådet.

14-12-15

Hfm